

OHLÁŠKY:

- V úterý **12. 4.** bude v 18:30 **setkání nad biblí** na dýšinské faře.
- Ve středu **13. 4.** už možná bude v dýšinském kostele mše sv. v 17:00.
- O víkendu **15. – 17. 4.** bude **velikonoční duchovní obnova** na Lomci u Vodňan. Začíná se v pátek v 19:00 mší sv., končí se nedělním obědem. O jídlo a ubytování se nám postarají místí řeholní sestry. Zájemci necht' se prosím hlásí zapsáním do tabulky v kostele u novin.
- Z důvodu duchovní obnovy **nebude** v pátek **15. 4. příprava na první sv. přijímání, adorace, mše sv. ani setkání mládeže**, v sobotu **16. 4.** také **nebude mše sv.** V neděli 17. 4. bude mše sv. sloužit některý z plzeňských kněží.
- V úterý **19. 4.** bude na faře v 18:30 **beseda o imigraci** s odborníci na tuto otázku, p. Vyčichlovou.
- O víkendu **22. – 24. 4.** bude **výjezd rodin do Manětína**. Zájemci necht' se hlásí u Jany Stajnerové. V pátek **22. 4.** bude ještě celý program farnosti, v sobotu **23. 4.** nebude v Dýšině mše sv.
- V neděli **24. 4.** bude v dýšinském kostele ve 14:30 **koncert v rámci setkání sborů** Plzně a okolí. Součástí programu bude promítnutí krátkého filmu a příležitost k Vaším otázkám.
- V pátek **29. 4.** je **svátek sv. Kateřiny Sienské**. V 19:00 bude na dýšinské faře farní rada. Setkání mládeže z tohoto důvodu nebude.
- V sobotu **30. 4.** bude v 10:30 v plzeňské katedrále **biskupské svěcení** Mons. Tomáše Holuba. Protože se předpokládá, že většina farnosti si tuto příležitost nenechá ujít, **nebude večerní mše sv.**
- V neděli **1. 5.** bude **pouť v Kyšicích**. V 15:00 bude poutní mše sv. před místní kaplí na návsi. Jste zváni i na **pěší pouť z Nové Huti do Kyšic**, sraz je ve 13:15 u sochy sv. Jana Nepomuckého u mostu v Nové Huti.
- **Tábor farnosti pro děti** bude v jiném termínu i na jiném místě, než jak bylo původně ohlášeno: bude **od 10. do 16. 7.** v **Těnovicích** u Spáleného Poříčí. Ubytování budeme v prostorách bývalé fary, spát se bude na matracích ve vlastních spacácích. Děti provází průběhem akce celotáborová hra inspirovaná biblickým tématem. Součástí programu je ranní a večerní modlitba a nabídka účasti na mši sv. Zúčastnit se mohou děti v jakémkoliv věku základní školy. Táborníci jsou rozděleni do družin, ve kterých zpravidla sami plní zadané úkoly související s celotáborovou hrou. Děti se také podílí na jednoduchých pracích spojených s průběhem tábora (příprava dříví, mytí nádobí, úklid atd.) Na webu farnosti je ke stažení přihláška, kterou je třeba odevzdat do koce května. Cena je 1.000,- Kč, u druhého dítěte v rodině 800,- Kč.
- **Pouť do Medžugorie** – Cestovní kancelář Karel Mašek zve všechny v termínu 5. – 10. května 2016 na pouť na mariánské poutní místo Medžugorie. Program: **1. den** – odjezd z České republiky v odpoledních hodinách, **2. – příjezd** do Medžugorie a ubytování. **3. – 4. den** – pobyt v Medžugorii, **5. den** – po snídani odjezd z Medžugorie do České republiky. Při zpáteční cestě návštěva chorvatských Lurd – poutního místa Veprič, **6. den** – příjezd do České republiky. V Medžugorii je připravený duchovně velice pestrý program. Navštívíme komunitu bývalých narkomanů Cenacolo a hory Podbrdo a Križevac, kde proběhlo a stále probíhá zjevení Panny Marie. Cena (ubytování i doprava): 4.000,- Kč. Kontakt: 775 164 551, karelmasekD@seznam.cz

PRAVIDELNÝ PROGRAM:

DÝŠINA:

pondělí

- 17:30 – modlitby maminek za své děti – fara

úterý

- 17:00 – možnost zpovědi – kostel
- 17:30 – mše sv.
- 18:30 – setkání nad biblí nebo kurz Alfa

středa

- 17:00 – mše sv. nebo není

čtvrtek

- 16:15 – setkání dětí - fara
- 17:30 – mše sv.

pátek

- 16:00 – setkání dětí
 - 17:15 – adorace, možnost zpovědi
 - 18:00 – mše sv.
 - 19:00 – setkání mládeže – fara
- (15. 4. vše odpadá)

sobota

- 17:30 – mše sv.
- (16. 4. a 23. 4. mše sv. není)

neděle

- 11:00 – možnost zpovědi - kostel (kromě 1. a 3. neděle v měsíci)
- 11:30 – mše sv.
- 18:00 – adorace a nešpory – kaple na faře

DRUZTOVÁ:

- nedělní mše sv. 9:15 – kaple na návsi
- 1. neděle v měsíci: setkání nad tématem,
- 3. neděle: povídání u buchet

kontakt:

P. Pavel Petrašovský
tel. 737 814 525,
www.farnostdysina.cz
boyda@centrum.cz

Stávat se člověkem

Na slavnost Zvěstování Páně mi volal jeden známý, aby si postěžoval, že jistý člověk s ním i s jinými lidmi jednal velmi odpudivě. A dodal k tomu, že když dnes slavíme den, kdy se Bůh stal člověkem, mohlo by to pro nás znamenat, že i my se budeme stávat lidmi.

Bohu se máme snažit připodobňovat. Nebo ještě jinak řečeno: Bůh po nás chce, abychom dělali jen to, co sám dělá on sám a byli takovými, jakým je on sám. Máme být pokorní, milosrdní, dobří, protože i Bůh je pokorný, milosrdný a dobrý. A pokud se na slavnost Zvěstování Páně připomíná, že v Božím srdci je od věků ukryta zvláštní touha se stát člověkem, tedy i zde přece máme Boha napodobovat a připodobňovat se mu. Máme se stále více stávat lidmi.

Králík asi nemůže být více králíkem, než jím je od svého narození. Podobně to tak má stonožka, orel, užovka a hovnivál a těžko si představit, že budou během svého života stále více králíkovatět, stonožkovatět, orlovatět, užovkovatět nebo hovniválovatět.

U člověka je to ale jinak, zlidstět člověk může. Ještě více se stát člověkem, než jak jím byl dosud, může každý z nás. Jsme dosud nehotové druhy. Obojí je pravda: Lidmi se rodíme a lidmi se i celý život stáváme a pokoušíme se jimi být. Jsme sochařskou hlinou ve svých vlastních rukou a snažíme se sami ze sebe uplácat, to, co měl možná kdysi na mysli Bůh, když nás tvořil.

Morální teologie používá jeden termín: naturalisticky chybný závěr. Člověk udělá naturalisticky chybný závěr, když bude to, co je pro člověka přirozené, odvozovat z přírody. Samci opic mají více samiček, proto samci lidí mohou mít více samiček. Když se člověk rozčílí, stoupají mu v krvi látky, které ho připravují na boj, proto je normální někoho zmlátit. A tak dále. Asi není třeba moc složitě dokazovat, že takhle to fungovat nesmí. Člověk musí překročit sebe sama, překročit to, jak je od přírody nastavený, je-li třeba postavit se proti tomu, co vyvolají hormony, které se mu vylily do krve, postavit se proti svým pudům, instinktům a vášním. Být člověkem také znamená být jiným, než jak je to dáno uspořádáním mého těla.

Ale nejen to. Člověk je povolán k Božím věcem. Jeho místo je v náručí Nejsvětější Trojice. Jeho úkolem není jen překonat sebe sama a dost, ale nezastavit nikde jinde než u samého Boha.

Bůh se stal člověkem, tedy se i my máme stávat více lidmi. Co to ale znamená? Jaký je pravý obraz člověka? Jak máme onu hrnčířskou hlinu své přirozenosti uplácat? Co z ní máme vyrobit? Říkáme, že když Kristus přišel na svět, zjevil nám Boha. Řekl nám, že Bůh je takový, jaký je on. Udělal ale ještě jednu věc: zjevil nám člověka. Člověk má být takovým, jakým je on. Ježíš je pravou tvář Otcovou i pravou tvář našeho lidství. A pravou tvář našeho lidství je lidská tvář Ježíše, která odráží Boha.

P. Pavel Petrašovský

Dopis naší dcery z Indie Marie Shalini

Naše adoptivní dcera z Indie Maria Shalini, které z prodeje keramického betlému každoročně přispíváme na studium a základní životní potřeby, nám před Velikonocemi napsala tento dopis:

Drahá farnosti, daň se mi dobře. Doufám, že vám se také daň dobře. Píše vaše milující dcera Shalini. Nejprve ze všeho bych vám ráda popřála šťastné Velikonoce.

Mé zkoušky se blíží, ráda bych vás poprosila o modlitbu za mě a za mé zkoušky. Moje rodina i já se modlí k Bohu za vaše zdraví, prosím, modlete se teď vy za mou rodinu.

Studuji v devátém ročníku základní školy. Za měsíc začínají mé zkoušky. Postoupím pak do desátého ročníku.

Moje babička zemřela 22. února 2016. Chtěla bych, abyste se modlili za duši mé babičky. Prosím, napište mi o svém dobrém zdraví dopis, který, když nám jej pošlete, pomůže mé výchově.

Přirozeně děkuji za vaši pomoc. A chci vám říct ještě jednu věc: o Vánocích vánoční děda vedl program, v jehož jedné části jsme prezentovali svá nadání. Děkuji i za to a ještě jednou vám chci popřát šťastné Velikonoce. Děkuju!
Vaše milující dcera Maria Shalini

znak a heslo nového biskupa:

V červeném poli je stříbrná holubice a nad ní zlatá osmicípá hvězda. Holubice v křesťanské ikonografii již tradičně vyjadřuje symbol Ducha svatého, stejně tak jako i červená barva oheň lásky.

Nejde jen na odkaz ke jménu držitele znaku, ale i na jeho osobní spiritualitu a původ (neboť pochází z královéhradecké diecéze, jejíž katedrála je zasvěcena Duchu svatému). Velké téma v životě biskupa Holuba je „cesta“, chápaná prvořadě jako výzva. Biblický příběh mudrců od východu, kteří uviděli hvězdu a vydali se na cestu, aby vzdali hold a poklonili se narozenému židovskému králi, je příkladem a povzbuzením (Mt 2, 1-12).

Podobně by se měl vydávat na cestu každý křesťan - kráčet cestou ve světě Ducha svatého a přitom mít stále na zřeteli hvězdu, která jednak vyjadřuje Pannu Marii, „Hvězdu jitrní“, jednak odkazuje i na „Osmero blahoslavenství“ (Mt 5, 3-10), která sama o sobě jsou programem a cestou evangelia, k níž Ježíš zve.

Myšlenky nového plzeňského biskupa Tomáše Holuba

- Od okamžiku, kdy jsem Hospodinu řekl, že s ním chci víc kamarádit, nic z toho, co se mi děje, jsem sám neplánoval.
- Jednou z věcí, která mi při službě vojenského kaplana velmi pomohla, bylo obrovské rozšíření mé úcty k lidskému hledání smyslu života. Já jsem najednou potkal lidi, kteří vůbec nešli křesťanskou cestou, ale kterých jsem si velmi vážil a dodneška vážím za to, že poctivě hledali dobro ve svém životě. To je obrovským pokladem, který jsem si z Bosny přivezl.
- Byl jsem také nutně konfrontován s tím, že existují mnohé situace, ve kterých jít dál znamená volit ne dobro, ale menší zlo. Bohužel žijeme ve světě, ve kterém když člověk před volbou menšího zla utíká, nadělá zla ještě víc. To je zvlášť pro situace, kdy člověk zodpovídá za nějakou organizaci nebo strukturu, zkušenost nad zlato.

Beseda o pomoci nemocným dětem

Ve čtvrtek 7. 4. byl večer na dýšinské faře věnován besedě s paní Královcovou, která se svým manželem založila nadační fond Klíček.

Manželé Královcovi jsou neuvěřitelně činorodí lidé, kteří se už mnoho let věnují tomu, aby pomáhali těžce a nevléčitelně nemocným dětem a jejich rodinám: opravili pro ně starou rozpadlou školu, kde budují dětský hospic, pořádají letní tábory, zřizují v nemocnicích nebo v jejich dosahu ubytování pro rodiče nemocných dětí atd. Paní Královcová má navíc mimořádný dar slova a její přednáška doprovázená fotografiemi promítanými na plátno, byla mimořádně živá.

Setkání chlapů nad bílou barvou

Setkání chlapů v sobotu 9. 4. bylo netradiční. Sešli se už ráno, začali modlitbou ranních chval v kapli a pak se pustili do vyklízení a bílení sálu na faře. A odvedli dobrou práci, jak se ostatně všichni mohou přesvědčit. Díky. Do sálu teď může přijít nová kuchyňská linka.

Svatý Vojtěch - svátek 23. dubna

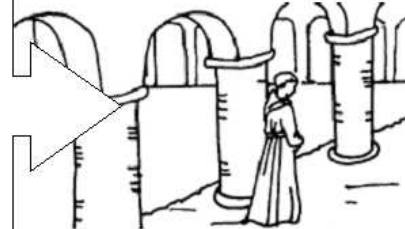
Ahoj. Mé jméno je svatý Vojtěch. Zajímá tě něco o mém životě?

Jako mladý jsem odešel na studia do Magdeburgu. Tady jsem byl i biřmován a při tom jsem dostal jméno **Adalbert**. Pod tímto jménem mě znají v cizině

Pak jsem se vrátil do Čech. Po smrti biskupa Dětmara jsem byl v roce 982 zvolen jeho nástupcem a stal jsem se druhým pražským biskupem.

Má biskupská služba však nebyla jednoduchá. Snažil jsem se, aby lidé žili jako křesťané, ale dostalo se mi jen nevděku. Nakonec jsem opustil Čechy a v Římu jsem vstoupil do kláštera.

Papež mě však poslal zpátky do Čech. znovu jsem se tedy ujal biskupství v Praze a v roce 993 jsem založil nejstarší český klášter v Praze na Břevnově. Ten funguje dodnes. Spočítej, kolik je to už let!

Viš, jaký zde sídlí řád? Jestli ne, přečti si to pozpátku: **IN YTKIDENE B**

Odebral jsem se tedy do Polska a z přístavu Gdaňsk vyplul podél pobřeží hlásat jako misionář evangelium slovanským Prusům. Na této cestě jsem byl 23. dubna 997 zavražděn. Mým atributem je pádlo, s nímž jsem se plavil.

Poláci dali Prusům stejně zlata, kolik vážilo mé tělo a pohřbili mě v Hnězdně. Odtud pak byly za vlády knížete Břetislava mé ostatky převezeny do Čech. Dnes jsou v chrámu sv. Víta v Praze.

Tohle je má lebka, která je dnes v pražské katedrále.

Narodil jsem se mezi léty 955 – 957 na tomto hradu v Libici nad Cidlinou. Byl jsem pátý syn knížete Slavníka a kněžny Střezislavy.

Podle jména mého otce víš, z jakého rodu pocházím. Jistě, je to rod **Slavníkovců**, v té době druhý nejmočnější rod v Čechách, hned po Přemyslovcích.

Kontrolní otázky: kdo biřmuje? _____

co přitom říká? **Přijmi** _____ **Ducha svatého.**

co se při biřmování používá? _____

Co nosí biskup?

prsten – jako znamení toho, že se biskup zasnoubil se svou diecézí

mitra – pokrývka hlavy – znak úřadu biskupa nebo opata

berla – vyvinula se z pastýřské hole – jako znak pastýřské služby biskupa

Byl jsem ochoten svým nepřátelům odpustit, ale oni mě nechťeli za biskupa a už potřetí jsem z Prahy odešel.